

ศึกษาสมรรถภาพการได้ยินและพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของ พนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด

A Study of the Hearing Ability and Behavior of S. S. Limited Company Employees in Preventing the Loud Noise-Caused Dangers

ชัยทัศน์ บุญศรี¹

¹ บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด
chaitas007@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงและสมรรถภาพการได้ยิน 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง และ 3) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับสมรรถภาพการได้ยิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานบริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด จำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เครื่องตรวจสอบความได้ยินเครื่องวัดเสียง ST-8820 และแบบสอบถาม จำนวน 22 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t) การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบรายคู่โดยวิธีการของ LSD และการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson

ผลการวิจัยพบว่า

1) สมรรถภาพการได้ยินกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงไม่มีความสัมพันธ์กัน 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง ดังนี้ (2.1) ผู้ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง โดยรวมและด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2.2) ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2.3) ผู้ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง โดยรวมและด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2.4) ผู้ที่มีอายุต่างกัน และผู้ที่มีอายุงานต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงไม่แตกต่างกัน 3) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับสมรรถภาพการได้ยิน ดังนี้ (3.1) ผู้ที่มีเพศต่างกันอายุต่างกันมีสมรรถภาพการได้ยินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3.2) ผู้ที่มีอายุงานต่างกัน และลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีสมรรถภาพการได้ยินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3.3) ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีสมรรถภาพการได้ยินไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: สมรรถภาพการได้ยิน, พฤติกรรมการป้องกัน, อันตรายจากเสียง

ABSTRACT

The research aimed to study the relations between the hearing ability and the behavior in preventing the noise caused dangers, to compare the personal factors and the behavior in preventing the dangers in question and the hearing ability. The samples in the study were the employees of S.S. Limited Company numbering 186. The research instruments were the hearing detecting machine ST-8820 and the questionnaire. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, variance analysis, and Pearson's correlation coefficient analysis.

The research findings were as follows:

1. The hearing ability and the danger preventative behavior were not related. 2) As for a comparison of the personal factors and the behavior in preventing the noise caused dangers, it was found that 2.1 the subjects who were different in sex had a different behavior in using the protective gears to prevent the dangers caused by loud noise at a statistical significance of .01 and in following the regulations at a statistical significance of .05.; 2.2 those who had a different education level had no different behavior in preventing the dangers from loud noise, they were different in choosing the protective gears and following the organization's regulations with a statistical significance of .01; 2.3 those who were engaged in different works had different behavior in preventing the dangers from the loud noise and in following the regulations with a statistical significance of .01, they were different in choosing the protective gears with a statistical significance of .05; 2.4 the subjects who were different in age and working time length had no different behavior in preventing the dangers from the sound. 3) As for a comparison of the personal factors and hearing ability, it was found that 3.1 the subjects different in sex and age had a different hearing ability with a statistical significance of .01; 3.2 those different in different working tenure and different work nature had a different hearing ability with a statistical significance of .05; 3.3 those with different educational levels had no different hearing ability.

Keywords: Hearing Ability, Preventative Behavior, and Loud Noise Related Dangers.

บทนำ

การทำงานในภาคอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ คนเราไม่อาจจะหลีกเลี่ยงปัญหาอันตรายจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานได้โดยเฉพาะสภาวะเสียงดังที่เกิดจากการทำงานของเครื่องจักรหรือเสียงดังต่างๆ ที่เกิดจากกระบวนการผลิต ซึ่งถือว่าเป็นเสียงรบกวนทั้งสิ้น มีการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่าภาวะเสียงดังในขณะที่ปฏิบัติงาน เป็นสปีอันดับแรกของสาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ในการทำงานแต่ละวันของผู้ปฏิบัติงานนั้นจะต้องสัมผัสกับเสียงที่ระดับต่างๆ กัน ซึ่งผลเสียที่เกิดขึ้น โดยตรงต่อหูคือจะทำให้สูญเสียสมรรถภาพการได้ยินไปชั่วคราวหรืออาจสูญเสียการได้ยินแบบถาวร (สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน, 2554 : 55)

ภาคอุตสาหกรรมประเทศได้มาตรฐานและกฎหมายเสียงดังในที่ทำงานกำหนดมาตรฐานเสียงดังในโรงงานไว้ที่ 80 เดซิเบล และหากเสียงดังเกินกว่าที่กำหนดหรืออาจเป็นอันตรายต่อแก้วหู

ทางโรงงานต้องจัดให้มีอุปกรณ์ลดเสียงที่มีประสิทธิภาพ สังเกตว่ากฎหมายไม่ได้กำหนดเรื่องระยะเวลาที่สัมผัสเสียงดังและสเกลของหน่วยเดซิเบล องค์การอนามัยโลก กำหนดระดับเสียงเป็นพิษหรือดังกินไปไว้ที่ 85 เดซิเบลเอ และระดับเสียงที่บุคคลทนรับฟังได้คือ 120 เดซิเบลเอ สำหรับประเทศไทย กำหนดค่ามาตรฐานระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมงไว้ที่ 70 เดซิเบลเอ ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2540) เรื่องกำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไปเราจะรู้สึกเจ็บปวดเมื่อได้รับฟังเสียงที่ดังเกินกว่า 130 เดซิเบลเอ แต่การรับฟังเสียงที่มีความดัง 70 เดซิเบลเออย่างต่อเนื่องทั้งวันก็อาจทำให้ประสาทหูเสื่อมได้ การกำหนดว่าเสียงใดเป็นเสียงรบกวนขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล เช่น สภาพอารมณ์ขณะรับฟังเสียง ลักษณะของงาน สถานที่ เวลา ความทนทานและความดังของเสียง เป็นต้น หากพบว่าการยื่นท่างกันประมาณหนึ่งช่วงแขนแล้วพูดคุยกันด้วยระดับเสียงปกติแล้วไม่ได้ยินหรือไม่เข้าใจกัน แสดงว่าบริเวณนั้นมีเสียงดังถึงขั้นอันตรายต่อระบบการได้ยิน (สุริพร จิตต์ชื้อ, 2550 : 2)

จากผลการตรวจสอบกำเนิดเสียงบริษัท เอส. เอส.การสุรา จำกัด ในอาคารบรรจุโดยแต่ละกระบวนการผลิตจะให้ระดับเสียงที่แตกต่างกัน และเมื่อได้รับระดับเสียงมากกว่าปกติจะทำให้พนักงานเกิดอันตรายเสียงได้โดยไม่รู้ตัว แหล่งกำเนิดเสียงบริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ในอาคารบรรจุ พบว่า 3 ลำดับแรกที่เกิดระดับเสียงดังมากได้แก่ ขวดกระทบกัน ระดับเสียง 94.45 เครื่องล้างขวด Bottle Washer ระดับเสียง 91.00 และเครื่องบรรจุสุรา Filling and Sealing unit Copacta ระดับเสียง 90.00

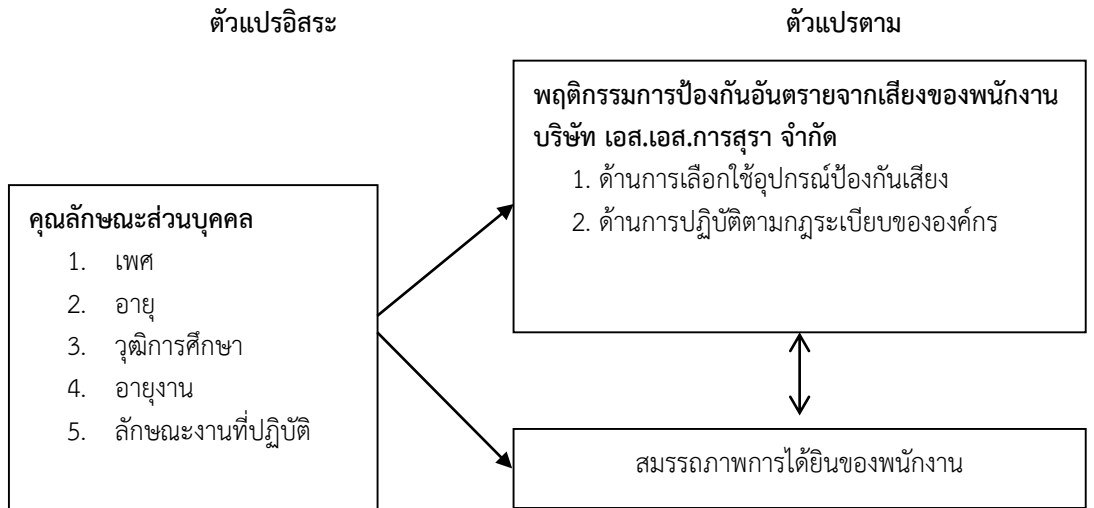
จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยในกลุ่มพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด เกี่ยวกับสมรรถภาพการได้ยินและพฤติกรรมกำบังกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด เพื่อให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นและหาแนวทางแก้ไขอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพอันจะนำไปสู่พฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย ตลอดจนลดอันตรายเสียงต่อการเกิดโรคประสาทหูเสื่อมจากการทำงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกำบังกันอันตรายจากเสียงและสมรรถภาพการได้ยินของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมกำบังกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อายุงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับสมรรถภาพการได้ยินของพนักงาน บริษัทเอส.เอส.การสุรา จำกัด จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อายุงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมป้องกันการอันตรายจากเสียงและสมรรถภาพการได้ยินของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด จำนวน 350 คน (เอส.เอส.การสุรา 2557 : 1)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ตารางสำเร็จของ Krejcie and Morgan (ทองใบ สุดชาติ 2551 : 129) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ตามตารางที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องตรวจสอบความได้ยินเครื่องวัดเสียง ST-8820 Multi-Function Environment 4 in 1

2. แบบสอบถามที่ใช้ศึกษาสมรรถภาพการได้ยินและพฤติกรรมป้องกันการอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด สอบถามพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา รายได้ต่อเดือน อายุงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันการอันตรายจากเสียง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตราวัด 5 ระดับ แบบ Likert Scale

ระดับ 5 หมายถึง ปฏิบัติการป้องกันการอันตรายจากเสียงมากที่สุด

- ระดับ 4 หมายถึง ปฏิบัติการป้องกันอันตรายจากเสียงมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติการป้องกันอันตรายจากเสียงปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติการป้องกันอันตรายจากเสียงน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ปฏิบัติการป้องกันอันตรายจากเสียงน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมรรถภาพการได้ยินเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส. การสุรา จำกัด ด้วยเครื่องตรวจสอบความได้ยินเครื่องวัดเสียง ST-8820 Multi-Function Environment 4 in 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานวัด 6 ระดับการได้ยิน (เดซิเบล)

- 10 ถึง 25 หมายถึง การได้ยินปกติ
- 26 ถึง 40 หมายถึง หูตึงเล็กน้อย
- 41 ถึง 55 หมายถึง หูตึงปานกลาง
- 56 ถึง 70 หมายถึง หูตึงมาก
- 70 ถึง 90 หมายถึง หูตึงอย่างรุนแรง
- มากกว่า 90 หมายถึง หูหนวก

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อรับข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม และหาคุณภาพแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถภาพการได้ยินและพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดกรอบของแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญของวัตถุประสงค์และขอบเขตการศึกษา ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและแก้ไขเพื่อให้มีความเหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ จำนวน 5 ท่าน ประเมินความสอดคล้องภายในของเครื่องมือ (Content Validity) สำหรับข้อคำถามแต่ละข้อที่ต้องการวัด และให้คำแนะนำปรึกษา สำหรับการปรับแก้เครื่องมือให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา

3. ขอรับเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำมาคำนวณหาค่า IOC ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาค่าความสอดคล้องภายใน ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องภายในของเครื่องมือวิจัย ซึ่งค่าความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.60 ขึ้นไป ถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ (ทองใบ สุดชารี 2549 : 275) ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องภายในของเครื่องมืองานวิจัยฉบับนี้มีค่าความสอดคล้องถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ ดังนี้

ค่า	+1	หมายถึง	สอดคล้อง
ค่า	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ค่า	-1	หมายถึง	ไม่สอดคล้อง

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ตัวอย่าง คือ บริษัท อธิมาตร จำกัด (โรงงาน) จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) เพื่อทดสอบเครื่องมือ (Try Out)

- นำผลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือในการวิจัยทั้งฉบับ (Reliability Analysis) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อประเมินว่าเครื่องมือวิจัยแต่ละด้านมีคุณภาพพอที่จะนำไปใช้ได้หรือไม่ โดยวิหาค่าสัมประสิทธิ์ Alpha Coefficient (α) ตามวิธีของ Cronbach ตามที่ Nunnally ได้เสนอแนะไว้ว่าค่า Alpha > 0.70 สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจเป็นค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ (ทองใบ สุดชาติ, 2549 : 264-271) ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .87
- นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

- ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา รายได้ต่อเดือน อายุนงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ
- ค่าเฉลี่ย (Means) ใช้อธิบายผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายระดับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด
- การทดสอบค่า t (t-test) เพื่อใช้ทดสอบความแปรปรวนระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ
- การทดสอบค่า F (F-test) เพื่อใช้ทดสอบค่าความแปรปรวนระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา อายุนงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ
- หาค่าความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างระดับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด เพื่อวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และสัมพันธ์กันอย่างไร ความสัมพันธ์อาจเป็นไปในทิศทางเดียวกัน หรือทิศทางตรงข้ามกันโดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัว

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ มีจำนวนทั้งหมด 186 คน จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแต่ละรายการ ดังนี้ ส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 54.30 มีอายุ 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.30 วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 92.47 มีอายุนงาน 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.00 ลักษณะงานที่ปฏิบัติ พนักงานทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 41.94 และสมรรถภาพการได้ยิน (เดซิเบล) -10 ถึง 25 (การได้ยินปกติ) คิดเป็นร้อยละ 96.77

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด จำแนกรายด้าน และโดยรวม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด รายด้านและโดยรวม

พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง	$\bar{X}$	S	ระดับพฤติกรรม การป้องกัน
1. ด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง	4.38	.43	มาก
2. ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร	4.56	.13	มากที่สุด
รวม	4.48	.21	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$)

เมื่อพิจารณาโดยรวมแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงานบริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$)

การเปรียบเทียบและวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงและสมรรถภาพการได้ยินของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา อายุงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่า

1. ผู้ที่มีเพศต่างกัน พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพศต่างกัน สมรรถภาพการได้ยินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน สมรรถภาพการได้ยินไม่แตกต่างกัน

3. ผู้ที่มีอายุต่างกัน และผู้ที่มีอายุงานต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุต่างกัน สมรรถภาพการได้ยินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอายุงานต่างกัน สมรรถภาพการได้ยินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงานบริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาโดยรวมแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน สมรรถภาพการได้ยินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการได้ยินกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ในรูปแบบความสัมพันธ์ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson (Pearson Product Moment) ของสมรรถภาพการได้ยินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด จำนวน 4 ตัว และได้นำแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในสมรรถภาพการได้ยินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด

พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_s)	p-values
	สมรรถภาพการได้ยิน	
พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงโดยรวม	.09	.21
พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงรายด้าน		
ด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง	.11	.12
ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร	-.06	.44

จากตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการได้ยินกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ทดสอบโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson พบว่า พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r_s = .09, p > .05$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r_s = .11, p > .05$) และพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r_s = -.06, p > .05$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์สมรรถภาพการได้ยินและพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง โดยรวม และด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงที่ทางบริษัทจัดเตรียมให้ ใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียงอย่างกระชับและถูกวิธี ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงโดยทั่วหน้าไม่ต้องบอกกล่าว ยังคงใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงแม้ว่าจะเจ็บหูขณะสวมใส่ ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงตลอดเวลาขณะทำงาน ใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียงก่อนเริ่มทำงานทุกครั้ง ยังคงใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงแม้เพื่อนจะล้อเลียน และยังคงใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงแม้ว่าจะเกิดความรำคาญ และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า ใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียงเมื่อเข้าไปในบริเวณที่มีเสียงดังหรือมีป้ายเตือน เข้ารับการอบรมเรื่องอันตรายจากเสียงหรือการป้องกันอันตรายจากเสียงตามที่บริษัทจัดทุกครั้ง ได้รับการตรวจสอบสมรรถภาพการได้ยินจากบริษัททุกครั้งเมื่อมีการตรวจสอบ ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงเนื่องจากบริษัทมีมาตรการที่เข้มงวดสำหรับพนักงานที่ไม่ปฏิบัติตาม มีการประชุมหารือเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากเสียงเป็นประจำ ได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของบริษัทอย่างเคร่งครัด ตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงตามที่บริษัทระบุไว้ในระเบียบอย่างเคร่งครัด, ได้ปฏิบัติตามกฎบริษัทเมื่อเข้าสู่เขตควบคุมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง และเห็นด้วยกับบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของบริษัท ทั้งนี้อาจ

เนื่องจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ เช่น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อายุงาน สมรรถภาพการได้ยิน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ โดยพบว่า เพศชาย พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงอยู่ในระดับมาก ส่วนเพศหญิง พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง อยู่ในระดับมากที่สุด วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงอยู่ในระดับมาก และปริญญาตรี พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงอยู่ในระดับมากที่สุด สมรรถภาพการได้ยิน-10 ถึง 25 (การได้ยินปกติ) พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงอยู่ในระดับมาก สมรรถภาพการได้ยิน 70 ถึง 90 (หูตึงเล็กน้อย) พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสรุปจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด อยู่ในระดับมาก อาจขึ้นอยู่กับเพศ อายุ วุฒิการศึกษา อายุงาน สมรรถภาพการได้ยิน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ที่มีผล ทำให้พนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ที่มีผลต่อสมรรถภาพการได้ยินของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น ในการดำเนินการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ควรพิจารณาถึงความสัมพันธ์ดังกล่าวร่วมด้วย ผู้วิจัยได้ศึกษาจากผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงยังอยู่ในระดับต่ำ ระดับปานกลางหรือระดับพอใช้ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของสันติ ใจจ้อง (2553 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรงประสาทหูเสื่อมจากการทำงานของคนงานในโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคประสาทหูเสื่อมจากการทำงานและปัจจัยทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคประสาทหูเสื่อมจากการทำงานของคนงานในโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา กลุ่มตัวอย่างจากคนงานจำนวน 192 ราย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมีความความเชื่อมั่นเท่ากับ .74 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ระดับของพฤติกรรมการป้องกันใน 3 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมกับองค์กรรับรู้ปัญหาและแก้ปัญหาอยู่ระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.68, S.D. = 0.58$) การใส่ใจตรวจสุขภาพตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.45, S.D. = 1.11$)

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถภาพการได้ยินและพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด จำแนกเพศ และวุฒิการศึกษา ในรายด้านและโดยรวมทุกด้าน มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผล คือ

2.1 ผู้ที่มีเพศต่างกัน พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง โดยรวม และด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เพศชาย พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงอยู่ในระดับมาก ส่วนเพศหญิง พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของมนัส ทีคะวงษ์ (2547 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ การรับรู้อันตรายจากเสียงกับการใช้ ที่อุดหู : กรณีศึกษาแผนกเรือลำภาชนะ อุปกรณ์ ฝ่ายครีวการบิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างและการใช้ที่อุดหู (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการใช้/ไม่ใช้ที่อุดหู (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการใช้ที่อุดหู (4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อันตรายจากเสียงกับการใช้ที่อุดหู กลุ่มตัวอย่างได้แก่ พนักงานแผนกเรือลำภาชนะ อุปกรณ์ ฝ่ายครีวการบิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วยพนักงานประจำ 50 คน และพนักงานแรงงานภายนอก 100 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์วัดคุณลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการตรวจความตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน นำไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็น

รายบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไคสแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า (1) พนักงานส่วนใหญ่ร้อยละ 56 ไม่ใช้ที่อุดหูขณะทำงาน พนักงานส่วนที่ใช้ที่อุดหูมีพฤติกรรมการใช้บ่อยครั้ง มีทัศนคติต่อการใช้ที่อุดหูระดับสูงและการรับรู้อันตรายจากเสียงระดับสูง (2) เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อายุการทำงาน และการทำงานล่วงเวลามีความสัมพันธ์กับการใช้/ไม่ใช้ที่อุดหูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง รายด้าน คือ ด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงอยู่ในระดับมาก และวุฒิการศึกษา ปริญญาตรี พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นจริงตามสมมติฐาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอียร์ไชย ยักทวงษ์ (2541 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษา ทัศนคติ ความรู้ และพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงดังของพนักงานปฏิบัติการ บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) โรงงานท่าหลวง จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า พนักงานปฏิบัติการที่มีระดับการศึกษาและอายุงานต่างกัน มีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

3.วิเคราะห์ความแปรปรวนสมรรถภาพการได้ยินและพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา อายุงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ มีประเด็นที่น่าสนใจ นำมาอภิปรายผล ดังนี้

3.1 ผู้ที่มีอายุต่างกัน พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นจริงตามสมมติฐาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอียร์ไชย ยักทวงษ์ (2541 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษา ทัศนคติ ความรู้ และพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงดังของพนักงานปฏิบัติการ บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) โรงงานท่าหลวง จังหวัดสระบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ความรู้ กับพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงดัง และศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและความรู้ของพนักงานปฏิบัติการที่มีลักษณะทั่วไปต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานปฏิบัติการที่มีลักษณะทั่วไป ที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

3.2 ผู้ที่มีอายุงานต่างกัน พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าอายุงานไม่ได้ส่งผลต่อความรู้ ความชำนาญ และการเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งไม่เป็นจริงตามสมมติฐาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอียร์ไชย ยักทวงษ์ (2541 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษา ทัศนคติ ความรู้ และพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงดังของพนักงานปฏิบัติการ บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) โรงงานท่าหลวง จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า พนักงานปฏิบัติการที่มีลักษณะทั่วไปที่มีอายุงานต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

3.3 ผู้ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาโดยรวมแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส. เอส.การสุรา จำกัด แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุชาสินี ศรีนุ่น และคนอื่นๆ (2556 : 69-77) ทำการศึกษา การเกิดประสาทหูเสื่อมของผู้ปฏิบัติการในอากาศ กองทัพอากาศ ผลการวิจัยพบว่า

กำลังพลมีความผิดปกติของระดับการได้ยินที่ความถี่สูงร้อยละ 43 และจากการตรวจวัดระดับเสียงดัง บริเวณลานจอดอากาศยานก่อนและหลังปฏิบัติการบิน พบว่าระดับเสียงดังที่สูงสุดเท่ากับ 110 เดซิเบล (เอ) และระดับเสียงต่ำสุดเท่ากับ 85.4 เดซิเบล (เอ) จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าอายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงานประจำกองบิน ระยะเวลาการสัมผัสเสียงขณะปฏิบัติงาน ต่อวันลักษณะงาน สถานที่ปฏิบัติงานและประเภทของอากาศยาน มีความสัมพันธ์กับระดับการได้ยินของผู้ปฏิบัติการในอากาศยาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการได้ยินกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ทดสอบโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson พบว่า พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r_s = .09, p > .05$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r_s = .11, p > .05$) และพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r_s = -.06, p > .05$) ซึ่งไม่เป็นจริงตามสมมติฐานถึงแม้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างสมรรถภาพการได้ยินกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปานจิต ปัจฉิมกุล (2553 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษา ผลของโปรแกรมส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเสียงดังของพนักงานโรงงานผลิตภัณฑ์โลหะ นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากทดลองกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเสียงดัง มีการรับรู้ความเสี่ยงต่อการเกิดโรคประสาทหูเสื่อมจากเสียงดัง การรับรู้ความรู้แรงของโรคประสาทหูเสื่อมจากเสียงดัง การรับรู้ประโยชน์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเสียงดัง และพฤติกรรมใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเสียงดังดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเสียงดัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากการวิจัยมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้นำโปรแกรมส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเสียงดังไปประยุกต์ใช้เพื่อลดปัญหาการเกิดโรคประสาทหูเสื่อมจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีเสียงดัง โดยมีการทดลองการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ได้ผลดี

จากข้อค้นพบดังกล่าวนี้ เกี่ยวกับสมรรถภาพการได้ยินและพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ผู้บริหารจะต้องมีการวางนโยบายการให้ชัดเจนในการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงและการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร โดยการประชุมชี้แจง เพื่อให้ได้รับนโยบายการปฏิบัติที่เป็นไปในทางเดียวกัน ไม่ให้เกิดปัญหาจากเพศ อายุ วุฒิการศึกษา อายุงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ จะทำให้การปฏิบัติงานมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน ประสานสัมพันธ์กัน ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง จะส่งผลให้การดำเนินงานส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากเสียงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง สมรรถภาพการได้ยินและพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง

1.1 บริษัทควรเลือกใช้ชนิดที่ป้องกันอันตรายได้ดี มีน้ำหนักที่เบาเป็นพิเศษและสบายในการสวมใส่ มีประสิทธิภาพสูง สามารถป้องกันอันตรายได้ดีที่สุด ราคาเยียมเยาหาซื้อได้ง่าย วิธีการใช้เครื่องป้องกันนั้นจะต้องไม่ยุ่งยากซับซ้อนจนเกินไป เพราะจะทำให้คนที่ใช้สวมใส่เกิดความยุ่งยาก และต้องมีสีสันที่เด่นชัด และเป็นสีที่ดูแล้วสะอาดตา

1.2 บริษัทควรเลือกใช้อุปกรณ์ลดเสียงที่มีความดัง -10 ถึง 25 เดซิเบล จะเป็นอันตรายต่อแก้วหู วิธีที่ลดความดันของเสียงมีเทคนิค คือ ปลั๊กลดเสียง (Ear Plug) เป็นเครื่องป้องกันอันตรายจากเสียงโดยการเสียบเข้าไปในหู อุปกรณ์ที่ใช้ทำปลั๊กลดเสียงมีหลายอย่าง เช่น ยาง พลาสติก ขี้ผึ้ง ฝ้าย สำลี เป็นต้น -หรือสำลี เป็นแบบง่ายที่สุด แต่สามารถลดเสียงได้น้อยประมาณ 10 - 15 เดซิเบล - ปลั๊กยาง ลดเสียงได้ 20 - 25 เดซิเบล แต่บางครั้งก็อาจทำให้เกิดความรำคาญ และครอบหู เป็นเครื่องป้องกันลดอันตรายเสียงจากชนิดที่ใช้ครอบใบหู วัสดุเสียงได้ดีกว่าชนิดที่เสียบแต่ประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับวัสดุที่ใช้ ชนิดที่ทามด้วยของเหลวภายในลดเสียงได้ดีกว่าชนิดที่ทำด้วยพลาสติกหรือโฟม สามารถลดเสียงได้ 30-45 เดซิเบล ทั้งปลั๊กลดเสียงและครอบหู ถ้านำมาใช้ร่วมกัน จะสามารถลดเสียงได้อีก 3-5 เดซิเบล

1.3 บริษัทควรเลือกอุปกรณ์ให้ถูกต้องกับลักษณะของงานมากที่สุดไม่ให้ขัดขวางการทำงานของพนักงานได้ และจะไม่ลดประสิทธิภาพในการทำงาน

1.4 บริษัทควรเลือกใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ ประเภทที่มีเสียงดังน้อยกว่า เช่น การใช้เครื่องมือที่เป็นระบบไฮดรอลิกแทน เครื่องที่ใช้ระบบกล

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร

2.1 บริษัทควรออกกฎระเบียบให้ผู้ใช้งานเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นรวมถึงประโยชน์ในการใช้เครื่องป้องกันอันตรายได้

2.2 บริษัทควรมีมาตรการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงทั้งก่อน ระหว่างและหลังดำเนินการ

2.3 บริษัทควรอบรมให้คำแนะนำถึงวิธีการเก็บ การรักษา และการใช้จากผู้ชำนาญจะต้องมีระเบียบและข้อบังคับในการใช้ เพื่อให้การใช้มีผลที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

2.4 บริษัทควรพิจารณาถึงประเด็นการส่งเสริมด้านการจัดการความปลอดภัยโดยนำเอามาตรฐานความปลอดภัยที่เป็นสากลอย่างใดอย่างหนึ่งมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างคนงานและองค์กร

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้พบว่าสมรรถภาพการได้ยินส่วนใหญ่ปกติ แต่มีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่มีสมรรถภาพการได้ยินที่ผิดปกติ คือ หูตึงเล็กน้อย ทั้งที่พฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นไปได้ว่าพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการได้ยินของคนงาน ดังนั้นการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีผลต่อสมรรถภาพการได้ยินของคนงานด้วย เช่น การมีโรคประจำตัว และระดับเสียง

2. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง เช่น การสนับสนุนขององค์กรด้านการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนแก้ไข และพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงได้อย่างเหมาะสม

3. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพการพัฒนารูปแบบพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงที่มีประสิทธิผล

เอกสารอ้างอิง

- ทองใบ สุดซารี. (2549). การวิจัยธุรกิจ : ปฏิบัติการวิจัยนอกเหนือตำรา. อุบลราชธานี: คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- _____. (2551). การวิจัยธุรกิจ : ปฏิบัติการวิจัยนอกเหนือตำรา. พิมพ์ครั้งที่ 2. อุบลราชธานี: คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธีรไชย ยกทะวงษ์. (2541). ทศนคติ ความรู้ และพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงดังของพนักงานปฏิบัติการ บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) โรงงานท่าหลวง จังหวัดส ะ บุ รี . วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปานจิต ปังฉิมกุล. (2553). ผลของโปรแกรมส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเสียงดังของพนักงานโรงงานผลิตภัณฑ์โลหะ นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มนัส ทีคะวงษ์. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติ การรับรู้อันตรายจากเสียงกับการใช้ที่อุดหู : กรณีศึกษาแผนกหล่อล้างภาชนะ อุปกรณ์ ฝ่ายครุภัณฑ์ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน). สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน, สมาคม. มาตรฐานและกฎหมายเสียงดังในที่ทำงาน. (ออนไลน์) 2557 (อ้างเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557) จาก <http://www.shawpat.or.th/index.html>
- สันติ ใจจ้อง. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรงประสาธุเชื้อจากการทำงานของคนงานในโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุธาสนี ศรีนุณ และคนอื่นๆ. “การศึกษาการเกิดประสาทหูเสื่อมของผู้ปฏิบัติการในอากาศกองทัพเรือ,” เวชสารแพทย์ทหารบก. 66 (เมษายน-มิถุนายน 2556): 69-77.
- สุรีพร จิตต์ชื้อ. ระดับความดังของเสียง. (ออนไลน์) 2550 (อ้างเมื่อ 20 มกราคม 2558) จาก http://www.thaigoodview.com/library/sema/sukhothai/sureeporn_j/toxic/sec03p02.html
- เอส.เอส.การสุรา, บริษัท. (2557). จำนวนพนักงาน บริษัท เอส.เอส.การสุรา จำกัด. อุบลราชธานี: เอส.เอส.การสุรา.